

Rakkaat lähettäjät

Maanantaina töiden jälkeen päätän lähteä paikallisten palestiinalaisten työntekijöidemme kanssa pieneen alle 10 000 asukkaan kylään nimeltä Al-Khader. Kylän asukkaat ovat kaikki muslimeja. Kuitenkin kylässä sijaitsee erityisen kaunis kristillinen kappeli, josta pitää huolta kaksi munkkia. Kappelissa on tapana järjestää kerran vuodessa pyhän Georgen messu.

Lähdimme siis Jerusalemissa paikallisbussilla kohti Betlehemiä. Bussista pitää jäädä pois asemalla, josta on jatkoyhteys Hebronin bussiin. Me emme kuitenkaan vaihda tässä kohdin bussia, vaan laskeudumme laakson pohjalle, jonne on rakennettu tunneli kylään. Vastaamme ratsastaa aasilla teenpoimintaan lähtenyt rouva. Kylä on sen verran eristyksissä, että kun saavumme tunnelin toiselle puolelle, kuin tyhjästä ilmestyy valtava lapsilauma luokseni ja alkaa huutamaan ”turisti”. Minulta kysytään nimeä, jonka sanottuani lapset

juoksevat kylään ja huutavat matkalla ”Marhaba Maria” – hei Maria turisti tulee. Juttelen lasten kanssa, jotka tulevat tosi lähelle. Lapset tutkivat reppuni ja taskuni. Meillä ei ole mitään yhteistä kieltä, mutta on tosi kiva olla 10-11vuotiaiden poikien (aloitamme nimienvaihdon jälkeen ikäselvityksen) kanssa. Kylän raitin kulmista kurkistaa myös pikkutyttöjä ja pyydän poikia hakemaan sisariaan mukaan. Kadulla aikuiset hymyilevät.

Miksei minulla ole mitään tuomisia lapsille? Mitä voisin antaa näille lapsille? Jonkun makeisen, tarran? Jonkun, joka kertoisi, että olen kristitty? Kun minulla ei ole heille mitään muuta antaa, annan esimerkin. Pyydän lapsia mukaani kappeliin. Munkki on kiireinen, eikä hänellä ole aikaa jutella lasten kanssa. Lapset kurkistelevat kappelin ovesta sisään. Ovi jätetään kuitenkin auki ja lapset näkevät, kuinka kirkkokansa (noin 10 henkeä) hiljentyi rukoilemaan.

Ostan kylänvarren kojusta pähkinöitä lähtiessämme pois. Kylä vaikuttaa köyhältä, onko lapsilla mitään tekemistä, kun osa lapsista jää polttamaan kotitekoista tupakkaa lähtiessäni? Minkälaista väkeä kylässä asuu? Diakoni-minäni pohtii, minkälaisia ovat ne kylän asukkaat, jotka eivät päässeet näkyviksi kylän raitille?

Hyppäämme paikalliseen taksiin ja ajamme Bethlehemiin. Maaseudulta kaupunkiin. Sieltä matkaan kotiin Jerusalemin Shalhevetyah keskukselle. Täällä me asumme, hyvin lähellä Al-Khader kylää, silti niin kaukana. Välissämme on muuri, kahden maan rajat, kolmen kulttuurin kohtaaminen. Silti mietin, miten voisin Al-Khader kylässä toteuttaa Jumalan rakkautta sanoin ja teoin?

Rukousta

- lasten koulutien puolesta
- viisautta ja johdatusta keskuksen johtamisessa ja visioinnissa
- siunausta keskuksen suojissa tapahtuville monille työmuodoille
- siunausta keskuksen työntekijöille
- rauhaa maailmaan

Mari ja Seppo Paulasaari

SUOMEN LÄHETYSSEURA